

Meniu

Prima pagină
Luceafărul de seară
Editorial
Debut
Educație
Invitație la lectură
Comentarii
Atitudini
Diverse
Istoria culturii
Interviu
Evenimente
Știri de presă
Contact

Caută pe sit

Caută

Arhiva

ianuarie 2024
decembrie 2023
noiembrie 2023
octombrie 2023
septembrie 2023
august 2023
iulie 2023
iunie 2023
mai 2023
aprilie 2023
martie 2023
februarie 2023
ianuarie 2023
decembrie 2022
noiembrie 2022
octombrie 2022
septembrie 2022
august 2022
iulie 2022
iunie 2022
mai 2022
aprilie 2022
martie 2022
februarie 2022
ianuarie 2022
decembrie 2021
noiembrie 2021
octombrie 2021
septembrie 2021
august 2021
iulie 2021
iunie 2021
mai 2021
aprilie 2021
martie 2021
februarie 2021
ianuarie 2021
decembrie 2020
noiembrie 2020
octombrie 2020
septembrie 2020
august 2020

COD ROȘU PANDEMIC?

Articol scris de: Theodor CODREANU / 13 dec. 2020

Revista Luceafărul: **Anul XII, Nr.12 (144)**, Decembrie 2020

Editor: Agata, Botoșani, str. 1 Decembrie nr. 25

ISSN: **2065 – 4200** (ediția online)ISSN: **2067 – 2144** (formatul tipărit)

Director: Ion ISTRATE

COD ROȘU PANDEMIC?

Primit pentru publicare: 08 Dec. 2020

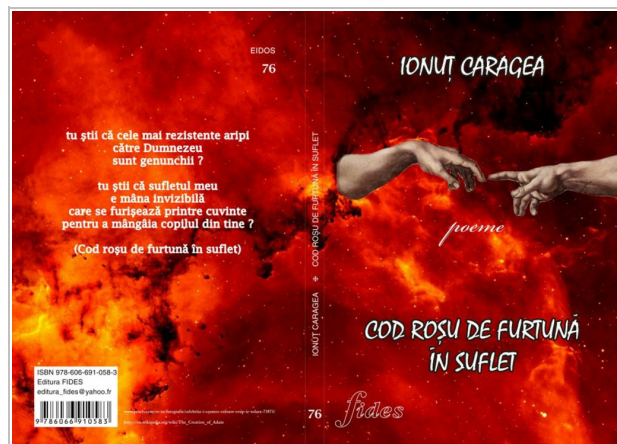
Autor: Theodor CODREANU

Publicat: 13 Dec. 2020

© Theodor Codreanu, © Revista Luceafărul

Editor: Ion ISTRATE

COD ROȘU PANDEMIC?

Anul 2020 a declanșat, se pare, o nouă schimbare de paradigmă, cel puțin tematică, dacă nu și stilistică, în actul creator, la nivelul întregii culturi de pe mapamond, în fața căreia nu puteau rămâne indiferenți nici intelectualii români, Biserica, politicienii, creatorii etc. În fața crizei pandemice, este vorba de o reacție de apărare sau de o resuscitare mentalitară a viziunilor eshatologice. Deja asistăm la o invazie de literatură științifică, eseistică, poetică în *mass-media* și la nivel editorial. Titlurile unor cărți sună contextual.

Am comentat, cu ceva timp în urmă, o carte de poezie a lui Dan Anghelescu, *Stare de urgență*, iar acum prefațez *Cod roșu de furtună în suflet*, op datorat unuia dintre cei mai înzestrați creatori ai ultimelor generații, Ionuț Caragea, autor al unei opere de o izbitoare diversitate, care numără peste cincizeci de volume, apărute în țară și în străinătate, mai ales în limba franceză, în spațiul căreia este prețuit de personalități de vârf, precum Jacques Bouchard (Canada),

Giovanni Dotoli (Italia), Jean-Paul Gavard-Perret și Véronique Flabat-Piot (Franța) sau Constantin Frosin (România).

Lucid și matur artistic, Ionuț Caragea nu face eroarea de a scrie o poezie ocazională, ci conjunctura istorică îi prilejuește redimensionarea *ființială* și *artistică* din cărțile anterioare, încât noul *cod roșu* devine o metaforă-simbol penetrantă, echivalent augmentativ la ceea ce numise, într-o carte anterioară, *Eu la pătrat*, adunând în sine o veritabilă furtună existențială de poet veritabil. *Eul* acesta nu lipsește nici din *Codul roșu*...: „aici sunt eu/ adevăratul eu/ abia ivit dintr-un vis/ calm, senin, fără durere” (*Chip oglindit în lacrima lui Dumnezeu*).

Concomitent, cred că Ionuț Caragea și-a înnoit și arsenalul de mijloace stilistice, uzând de figuri obsedante, adesea surprinzătoare, ca *sângele, inima – clopotul sângelui* („cel mai frumos cântec/ al universului”), *lumina din adâncuri, timpul coagulat* („prin mine curge sângele antic/ fluviu neobosit prin deșertul carnal”), *florile sângelui* („durerea trece ca plugul prin carne”), *continentul scufundat* („iubirea poetului e un imens continent/ scufundat în sânge...”).

Un vitalism dionisiac, nietzschean, produce *revoluția sângelui*, dar transfigurată iisusiac, euharistic, „Jihadul” său adresându-se poezilor somnolenți ai textualismului postmodern: „câți poeți mai dorm cu sabia-n teacă”? Și: *poezia nu înseamnă doar negru pe alb*, ceea ce trimite la celebrele versuri eminesciene: „E ușor a scrie versuri/ Când nimic nu ai a spune...”

Ceea ce mi se pare remarcabil în noul volum al lui Ionuț Caragea este reabilitarea retoricii, una atent supravegheată, fără a-i știrbi eficiența, metafora intrând în plasma figurilor sintactice, în care primează, acum, *anafora*. Amplul poem care dă titlul volumului este axa întregii cărți. Forța repetitivă a anaforei se sprijină pe o înlănțuire de interogații retorice. Iată câteva module, luate la întâmplare: „tu știi că lacrima mea/ este singurul cer ce încearcă/ forma inimii?!/ tu știi că-n lacrimă mea/ se află cântecul abandonat al inimii?!/ tu știi că și pietrele de pe fundul apei/ visează să asculte cântecul inimii mele?!/ tu știi că inima mea/ este o pionieră pe harta lumii?!/ tu știi că inima mea bate/ ca o toacă scufundată în beznă?”

Părintele Dumitru Stăniloae a argumentat, teologic, că lumea nu are consistență *ontologică*, ci numai *dialogică*. Anafora interogativă, modulară (poate chiar în sens brâncușian), a lui Ionuț Caragea este, prin excelență, una dialogică. Cred că autorul nostru a devenit, acum, cel mai important poet al anaforei din lirica românească de azi. Cititorul va constata că figura este prezentă în cele mai multe dintre piesele volumului. Și în acest mod, Ionuț Caragea confirmă aprecierea lui Daniel Corbu că ne aflăm în fața unui lider de generație.

[f Facebook](#) [in LinkedIn](#) [✉ Email](#)

Similare

„Cod roșu de furtună în suflet”, în primele zile ale anului 2021
30 noiembrie 2020
În „Evenimente”

La Botoșani pentru Eminescu! Opinie
14 ianuarie 2020
În „Atitudine”

Doamna Elena Leonte, profesoară, manager, evaluator european
„editoare, bibliotecară, a lucrat și ea cărți despre fete cu... băieții...”
14 martie 2020
În „Istoria culturii”

Abonare la articole via email

Introduceți adresa de email pentru a primi notificări prin email când vor fi publicate articole noi.

Abonare

Alătură-te celorlalți 2.661 de abonați.

Articole asemănătoare

- Cod roșu de furtună în suflet
- „Cod roșu de furtună în suflet”, în primele zile ale anului 2021
- Pe timp pandemic
- Întrebări cu răspuns nedorit
- La Botoșani pentru Eminescu! Opinie

iulie 2020
iunie 2020
mai 2020
aprilie 2020
martie 2020
februarie 2020
ianuarie 2020
decembrie 2019
noiembrie 2019
octombrie 2019
septembrie 2019
august 2019
iulie 2019
iunie 2019
mai 2019
aprilie 2019
martie 2019
februarie 2019
ianuarie 2019
decembrie 2018
noiembrie 2018
octombrie 2018
septembrie 2018
august 2018
iulie 2018
iunie 2018
mai 2018
aprilie 2018
martie 2018
februarie 2018
ianuarie 2018
decembrie 2017
noiembrie 2017
octombrie 2017
septembrie 2017
august 2017
iulie 2017
iunie 2017
mai 2017
aprilie 2017
martie 2017
februarie 2017
ianuarie 2017
decembrie 2016
noiembrie 2016
octombrie 2016
septembrie 2016
august 2016
iulie 2016
iunie 2016
mai 2016
aprilie 2016
martie 2016
februarie 2016
ianuarie 2016
decembrie 2015
noiembrie 2015
octombrie 2015
septembrie 2015
august 2015
iulie 2015
iunie 2015
mai 2015
aprilie 2015
martie 2015
februarie 2015
ianuarie 2015
decembrie 2014
noiembrie 2014
octombrie 2014
septembrie 2014
august 2014
iulie 2014
iunie 2014
mai 2014
aprilie 2014
martie 2014
februarie 2014
ianuarie 2014